

SZERKESZTŐI IRODA:

Műhelypálya 21. szám. (Postaépület) Kovács a lap szellemi részét illető közlemények czimzandók.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DIJA:

Vidékire postán, vagy helyben házhoz hordva
Egy évre 16 frt. Negyedévre 4 frt.
Hét napra 8 frt. Egy óra helyben 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepek követő napokon.

Kéziratok nem adnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETESI DIJAK

Egy centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyílttéri cikkek

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A fehér lap.

Hálátlannak és telhetetlennek tekintett a bölcs gondviselés tömegtelen embert.

Ezt az erényt ép úgy gyakorolják egyesek, mint egész nácziók is.

Ez utóbbiak közül egyik náczió sem fejlesztette ki magában ezeket az emberi erényeket teljesebben, mint a mi drága horvát testvéreink.

Mikor alkotmányunkat visszazentük a némettől, azt mondtuk a horvátoknak: neszték egy fehér lap, erre egyeztetek fel a kívánságaitokat, hogy a melyeket azok közül jogosnak és igazságosnak ismerünk fel — kielégíthessük.

Ugyan akkor, mikor a horvát testvéreink ezt a fehér lapot átadtuk, figyelemztettük őket, még pedig a legnagyobb jóindulattal, hogy azt a fehér lapot nem azért adjuk, hogy azt teleírják képtelen követelésekkel és teljesíthetlen kívánságokkal, hanem azért, hogy megbeszélve irántuk való jó hajlamainkat olyan kívánságokat támasztanak az anyaországgal szemben, a melyeket ez a saját önállóságának feladása nélkül és államiségének teljes megővése mellett legyen képes kielégíteni.

És mit cselekedtek a testvéreink?

Minden kínálkozó alkalommal bemutatatták nekünk azt a fehér lapot, teleírva képtelen kívánságokkal és jogtalan követelésekkel.

Minden ilyen esetben összeült a két nemzet regnikolaris küldöttsége, és a tanácskozások eredménye mindig az lett, hogy a magyar állam engedményeket tett a horvát náczióknak, s legutóbb esetben készséggel teljesítette mindenemű kívánságait.

A magyar állam tulhajtott nagylelkűsége meg is szülte aztán minden esetben az elmaradhatatlan következőket. Egyik képtelen követelés után támasztották a másikat. Képteleneket és vakmerőbbeket az előbbieknél. Akárhányszor a szemtelenkedésig ment a vakmerőségük. És a magyar állam statusbölcsége, a helyett, hogy hátrált szabtak volna e testvéries vakmerőségeknek, új engedményekkel hegyezték ki a régiék életét.

Igen természetes, hogy ez az okatlan állambölcsesség telhetetlenné tette a testvéreket, és ma már ott állunk, hogy ők beszélnek velünk a domináns állás magasságából.

Ma vesszük a legújabb hírt arról, hogy a regnikolaris deputációk minden eredmény nélkül voltak kénytelenek berekeszteni tanácskozásait, mert a nyelvkérdésre nézve nem voltak képesek megegyezésre jutni.

Tehát a nyelvkérdésen hiúsult meg a siker. Tagadhatatlan dolog, hogy egyes népek, a mi horvát testvéreink. Ezen abban a pontban nem engednek a jussukból, a melyben nemzeti létük alapjai gyökereznek. Nem adják fel nyelvüket. Sem a közigazgatás, sem a törvénykezés, sem semminemű kormányzatban nem tűrik el, hogy a horvátok kívül más nyelv, még a magyar állam hivatalos nyelve sem, vonatassék be a közforgalomba.

A magyar deputátusok elismerték azt, hogy a Horvátország területén elhelyezett állami hatóságok hivatalos nyelve, a kiegyezési törvény értelmében a horvát. Elismerték, hogy hivatalnokul, csak e nyelvet bírók alkalmazhatók, s csak ha az érintkezés megkönnyítése céljából a magyar országos kormány a horvát szöveg mellett a magyart is használja — hitelesnek a horvát tekintessék.

A horvát deputátusok nagy kegyesen megengedhetők tartották ugyan, hogy a magyar kormány és hatóságai a horvát kormány és hatóságaival való érintkezésnél a horvát szövegen kívül magyart is használnak, de már abba nem egyeztek bele, hogy viszont a horvát hatóságok a magyar kormányval való érintkezésben a horvát mellett magyar szöveget is használnak.

A horvátok tehát egyáltalán nem hajlandók megtérni, hogy hatóságaik a magyar kormánnyal magyarul is érintkezzenek. Szóval: nekik az állam hivatalos nyelve a magyar nem kell semmi féle kiadásban. Ez tehát egy újabb hadüzenet a testvérek részéről az állami tekintély, s újabb támadás az állam-eszme ellen.

Tehát a jó testvéreknek épen sem mire sincs szükségük a testvéri viszonyban gyökerező előnyökből csak épen azokra a milliókra, melyeket az ő külön kormányzatuk a magyar állam közpénztárából évenként felemészt.

Ők csak a mi millióinkat fogadják szívesen és rakják zsebre teljes készséggel, de ha mi ezzel az óriási pénzáldozattal szemben csak annyit kívánunk tőlük, hogy a velünk való érintkezés közben a mi nyelvünket is használják, hát erre csak az a válaszuk: nix deutsch.

És a magyar kormány statusfőrfiai-nak bölcsessége mit válaszol a telhetetlen és hálátlan testvéreknek?

No ezzel a válasszal is könnyen tisztába jöhetünk. Tiszta azt fogja mondani nekik. Jó. Ha nektek nem kell a magyar nyelv is, hát mi beírjuk csak a horvátul. Ott van a mi fordító osztályunk, az szépen lefordítja a horvát átiratokat ezután is — a mint eddig cselekedte, s ezzel vége a nyelvharcznak.

Csak hogy van ám ennek a kérdésnek sokkal fontosabb természete is, a mely nem tűri meg, hogy a magyar állam nevében Tisza Kálmán a horvátok előtt mindennemű állami tekintélyt megsemmisítsen. Az az engedmény, melyet e kérdésben Tisza a horvátoknak minden bizonnyal tenni fog egy jelentőségű a magyar állam jogainak konfiskálásával, és az arra hivatott tényezőknek annak idején meg kell magyarázniok Tisza Kálmánnak, hogy a magyar államiságunk teljesebb érvény szerzendő a horvátokkal szemben, mint a hogy eddig ő megtudta védelmezni a horvát túlkövetelésekkel szemben a magyar államiság sajátkepi érdekeit.

Ha annyit sem vagyunk képesek kieszközölni a horvátoknál, hogy az állami nyelvet is használják, mikor velünk érintkeznek, hát akkor adjuk fel egyuttal államiságunkat is, melynek így jogviszonyban amugy sem tudunk a a horvátok részéről megfelelő tiszteletet biztosítani.

Tisztelet, becsület a horvát testvérek törekvéseinek, de mikor arról van szó, hogy a saját kormányzatukra, anyagi és kulturális fejlődésük biztosítására a magyar nemzet milliókat áldoz, s ezzel szemben részükről más ellenszolgáltatásban nem részesül, minthogy a pénzünket állandó következettséggel zsebre rakják, akkor van jogunk megkövetelni, hogy a magyar állam akarata előtt meghajoljanak s az államiságnak bár a legelemibb követelményeit kielégítsék.

A mint mi nem kívánjuk a horvát „hivatalos nyelv” konfiskálását, épp annyira ragaszkodunk ahhoz, hogy az állami nyelv legalább a legenyhébb formákban, de mindenesetre érvényesüljön.

A regnikolaris deputáció — amely egyenesen a király óhajására szerveztetett, — amint a következmények igazolják — nem az a szervezet, a melynek keretében a magyarok és horvátok között felmerülő függő kérdések sikeresen megoldhatnának, elérkezett tehát az ideje annak, hogy a magyar törvényhozás mindenféle deputációk mellőzésével, a saját jogkörébe terelje vissza az intézkedési szabadságot, s a horvátokkal szemben maga szerezzen érvényt minden előforduló esetben az államiság követelményének.

Az engedékenységből kiadtuk már bőven a részüket, ideje már valahára őket bírní rá az engedékenységre, s ha nem tetszik nekik ez a rendszerváltás — hát akkor vegyük vissza tőlük azt a fehér lapot, hátha így

a mi akaratunk puhítani fog az ők hálátlanságukon, s engedni fognak a telhetetlenségükből.

— n.

Politikai hírek.

Mocsáry és választói. Mint Halasról írják, a város választó polgárai szerdán Péter Dénes földbirtokos kezdeményezésére, pártkülönbség nélkül gyűlést tartottak Mocsáry Lajos képviselőnek a nemzetiégi kérdésben elfoglalt álláspontja ügyében. A gyűlés egyhangulag a következő határozatot hozta: „A kis-kun-halasi országgyűlési képviselőt választó kerület választó polgárai, a mai napon pártkülönbség nélkül tartott gyűlésükben határozatot hoztak, mely szerint kinyilatkoztatják, hogy ők Mocsáry Lajos urnak, a választókerület országos képviselőjének, a most folyó országgyűlésen, ez év febr. 15-én tartott s a nemzetiégi kérdésről saját egyéni felfogása szerint tárgyaló beszédében kifejtett elveit, melyek miatt az országgyűlési 48-as pártból is ki kellett lépnie, magokénak nem ismerik, sőt helytelenítik. Ezen határozat hozására és nyilvánossá tételére okot adott a képviselő urnak azon nyílt levele, melyet az Egyetértés című politikai lapnak f. évi 52-ik számában febr. 22-én a halasi választó polgárokhoz intézett. Kelt Kiskun-Halason, 1887. márczius 2-án tartott egyetemes választópolgári gyűlésből. A gyűlés határozatából Gaál Endre elnök, Korda Imre jegyző.

Az ex-bán viselkedése. Ugy hírlík, hogy a magyar-horvát regnikolaris küldöttség tanácskozásainak sikerét gr. Pejacsevic Lászlónak a volt horvát bánnak közbelépése hiusította meg. — A gróf ugyan is a legutóbbi napok tárgyalásaiban egyáltalában nem vett részt s csakis a mikor a nyelv-kérdésre került a sor exponálta magát hogy meghiusítsa a tárgyalásokat. A mostani bához közel álló körök ezt úgy fogják fel mintha Pejacsevic most revancot akarna venni a cizmer-kérdésben történt megbuktatásáért. A cizmer-kérdésről különben Pejacsevic a tárgyalások alkalmával egy hangot sem szolt.

Magyar és horvát regnikolaris deputációk befejezték bizalmas tanácskozásait. Ambar a két bizottság közt az értekezlet folyamán több pontra nézve teljes egyetértés jött létre és másokra nézve legalább tetemesen közeledés történt, mégis a legfontosabb kérdésre, a nyelvkérdésre nézve — dacára annak, hogy a magyar bizottság a maga eredeti javaslatának két pontját utólag a horvát felfogásnak kedvező értelemben módosította — oly lényeges nézeteltérések maradtak fenn, melyeket kiegyeztetni nem volt lehetőség. Miután mindkét részről konstatalatot, hogy az alkudozás folytatása sem nyújthatna kilátást e differenciák kiegyenlítésére, az elnök, a tárgyalások eredménytelensége felett való sajnálkozásának kifejezése mellett, e tárgyalásokat befejeztettek nyilvánította.

A bolgár zendülés. A Havas-ügyűkség jelentése. Nehány Romániába menekült tisztnek, mintegy száz pártbíve által támogatva, sikerült a szilisztriai helyőrséget a maga részére megnyerni és a várat megszállani. A kormány azonnal csapatokat küldött ki, hogy a lázadók a várba zárasanak.

A német birodalmi gyűlés megnyitása. A birodalmi gyűlés tegnap megnyitott. A trónbeszéd meglehetősen emlékszik meg a pápa jóindulatú érzelmeiről. A külügyek terve, a trónbeszéd kiemeli, hogy a birodalmi kormány külügyi politikája folytatást arra irányul, hogy valamennyi hatalmassággal, különösen Németország szomszédállamaival a béke megővassék. A békeszerző politika hatásos támaszt fog nyerni, ha a birodalmi gyűlés kifejezésre juttatja a nemzet azon akaratát, hogy bármely támadás ellenében a nemzeti erő teljes hatalmában kifejtethető legyen, és ha eloszlatja a kétséget, mely a véderőzmosítás tárgyában eddig folyt parlamenti vitákhoz fűződött. A trónbeszéd végül jelenti, hogy a birodalmi gyűlés elő már korábban előterjesztett törvényjavaslatok fognak újra előterjesztetni.

A bolgár katonai fölkelés komoly alakot kezd ölteni. Akár igaz azon hír, hogy hét vár és város helyőrsége csatlakozott a mozgalomhoz, akár nem, azon tény, hogy olyan fontos és erős vár, mint Szilisztria, a fölkelők kezében van, válságossá teheti Bulgária helyzetét. Vérontás nélkül többé nem lehet a rendet helyreállítani. Már pedig Oroszország alighanem csak ezt várja, hogy régóta előkészült akcióját megindítsa.

A delegációkból.

— A magyar delegáció ülése. —

Budapest, márcz 3.

A magyar delegáció egyesült négyes albizottsága ma délbén 12 órakor ülést tartott. Tárgyalás alapjául az 52 és fél milliónyi rendkívüli hitelre vonatkozó előterjesztés szolgált, mely összeg részben már végrehajtott övintézkedésekre és még végrehajtandó, illetőleg tervezett katonai intézkedésekre kéri.

Rakovszky előterjeszti a póthitelt és indokolja.

Apponyi kéri, hogy a kormány részéről nem kíván-e senki szólni? Ha nem, ő tesz kérdéseket. Kifele, bármily kicsiny is az ellenzék a delegációban, nagyobb hatással van, ha az ellenzék is hozzájárul, mint ha csak a többség szavazza meg. De viszont az is fontos, hogy a népek meg legyenek nyugtatva az iránt, hogy a kiadások nem fölösleges özlökre adnak ki.

Az ellenzéknek mindkét irányban elég kell tenni kötelességének.

A kinyomott jelentés nem ad elég felvilágosítást. Ezen az alapon alig lehetséges megszavazni. A mi a jelentésből hiányzik, szóbelileg adandó meg.

Kéri:

Mily változások álltak elő az utóbbi delegáció óta a külpolitikában?

Vajjon az a program, melyet a külpolitika céljaira nézve adtak, nem változott-e a Balkán-félszigetre nézve? Áll-e ma is, hogy nem akarunk okkupálni, — nem tűrünk protektorátust, — a berlini szerződést megtartjuk.

Van-e hivatalos tudomása a külügyminiszternek a bulgáriai katonai zendülésről, annak terjedelméről? A mi a kért hitel katonai oldalát illeti, — kell, hogy a hadügyminiszter tüzetes felvilágosításokat adjon, minő megrendeléseket tett, miket szerzett be?

Mire adta ki a 16 és fél milliót? Mire akarja kiadni a 8 milliót? Mire akarja fordítani a 28 milliót? Mik azok az esetek, melyeknél a 28 millió kiadása kontemplálva van?

Kér esetleg egy szűkebb bizottságot, hogy a miniszterek behatóan nyilatkozzanak.

S kéri, hogy a mai ülésen ne hozassék határozat, hanem ez holnapra halasztassék.

Csernátóny egyetért abban, hogy bizonyos dolgokra felvilágosítások adassanak; de kifogása van ama distinkció ellen, mely a kisebbség kötelességeit a többségétől megkülönbözteti, — ez a kötelesség általános. A kérdés az, hogy vajjon a közös kormánytól nyernő feleletektől függhet-e a megszavazás? Szerinte e válaszoktól a megszavazás nem tehető függővé. A helyzet olyan, hogy ha a válaszok gyöngök volnának is, a kért hitel megszavazandó.

Apponyi kifejti, hogy a többség a megnyugvásnak több előleges biztosítékával bír, mint a kisebbség.

Bylandt néheznek tartja a kimerítő felvilágosításokat, mert azok, akik a legközelebbi háborúban ellenségeink lehetnek, e részletes felvilágosításokat, a saját hasznukra fordíthatják. Azért csak a földolgozók, általánosságban maradnak. Kéri, hogy ezek egészen diszkrété maradjanak. Ezután megadja a felvilágosításokat.

Boethy Akos kéri, hogy adjanak időt legalább holnapig ezeknek megfontolására. Széchen a megszavazást bizalmi kérdésnek veszi.

Idénka a fegyvergyárra nézve tett kérdést.

Kálnoky: A mult delegáció főfigyelme keleti kérdésre, Bulgáriára volt fektetve. E kérdés azóta sem oldott meg, s nem veszté el szeszélyes jellegét. De azóta nyugaton is kérdéses merültek fel, melyek az európai békét fenyegetik.

A monarchia helyzete kifélé nem változott. Egy direkt fenyegetés ránk nézve nem létezik. Összeköttetéseink Pétervárral is javultak. Ha másodrendű események nem állnak elő, Oroszországgal nem lesz háborunk.

De az előrelátás és óvatosság parancsolja, hogy a monarchia azon helyzetben legyen, hogy ne akarjon kezdeni ugyan akciózt, de ha ebbe belejut, helyt állhasson.

Kis államok is szükségesnek látták (Belgium, Svájc) erősíteni haderejüket.

Francoiaország óriási pénzeket költött már seregére s fog költeni.

Románia is mindent megtesz biztonságáért.

Oroszországban nagyon erősen dolgoznak a haderősítésben. Ebből nem következik, hogy Oroszország akar háborút, de mindenesetre kényszerít hasonlóra.

A háború nem direkt fenyegető alakban áll előttünk, de indirekte, oly gyorsan s oly váratlanul besodorhat, hogy a felelősséget nem vállalhatja el a készületlenségért.

A program s külpolitikánk céljai ugyanazok, a mik voltak négy hónap előtt s remélhető, hogy ezek békés uton elérhetők lesznek.

Bulgáriai katonai lázadásról csak 24 órával előbbi távirat van; hogy több oldalon kiűrt volna a lázadás, erről nincs értesülés.

Sterneck a hadi tengerészetről ad felvilágosítást.

Holnap d. u. 5 órakor újra összeül a négyes albizottság és határoz.

Külügyi helyzet.

Az osztrák delegációból.

Budapest márcz 2.

Az osztrák delegáció pénzügyi bizottsága tegnap minden vita nélkül változatlanul megszavazta az ötvenkét millió hitelre vonatkozó előterjesztést. Az ülés elején dr. Mattusch előadó következő kérdéseket intézte a közös kormányhoz: 1. Mivel indokolhatja a közös külügyminiszter a saját részéről, a szönyegen fekvő előterjesztést az általános politikai helyzet szempontjából? 2. Minő speciális özlökre igényli a hadügyi és tengerészeti kormányzat a kívánt összegeket? 3. Nem lehetett-e az igény szükségességét a delegáció legutóbbi rendes ülésszakakor előre látni.

E kérdésekre először Bylandt-Rheidt gróf közös hadügyminiszter felelt. Előadta, hogy az eddig tett összes elővigyázati intézkedések három csoportba oszthatók.

Az elsőbe azok tartoznak, melyeket a közös kormány a két országos kormánnyal egyetértve, az utólagos indennitás fentartásával, már is valóított. Ezek halasztathatlanok voltak s 16 és fél milliót igényeltek, miből 12 millió a tengerészetre esett. A második csoportba azon intézkedések tartoznak, melyek még nincsenek ugyan végrehajtvá, de legközelebb végrehajthatnak. Ezek 83 milliót igényelnek, melyből 300,000 frt a tengerészetre jut.

A harmadik csoportba azon intézkedések tartoznak, melyek a felmerülő szükségek szerint fognak elrendeltetni, ha egy támadás veszélye komolyabb alakot öltené. E célra 28 millió tartatik fenn, mely csupán a két országos kormány beleegyezésével költethető el. A mi a szükségletet részleteiben illeti, az is három csoportra osztható. Az első olyan, melynek fedezete a jövő évek extraordináriumban, vagy már megszavazott szükségletek további évi részletekép, vagy új tételek fölvetélével úgy is szerepelt volna. De ezek az adott viszonyok közt későbbi időre nem halaszthatók. A második csoportba azon szükségletek tartoznak, melyek azon esetre, ha mozgósítás állana be, a honvéd- és népfelkelő-kötelesek bevonására a közös hadsereg osztályai igényeltnék s melyekről már béke idején gondoskodni kell.

Itt a miniszter határozottan hangsúlyozza, hogy nem arról van szó, hogy a közös hadseregnek magának harczképessége új beszerzések útján biztosíttassék. A közös hadsereg és összes kiegészítő csapatai ellátva minden szükséges felszereléssel, sőt van többlet is, melylyel jelentékeny további csapatrészek felszerelhetők s fölfegyverezhetők. Általában a miniszter azon meggyőződését fejezheti ki, hogy az osztrák-magyar hadsereg nemcsak anyagi fölserelését, hanem szervezetét és begyakorlását illetőleg is úgy áll, mint még eddig soha sem.

A szükséglet harmadik csoportjába tartoznak némely fogyasztási cikkek, melyek különböző pontokon felhalmozattak. A mozgósítás mindenesetre lényegesen könnyíteték, ha bizonyos időt igénylő intézkedések már előre megtétetnek. A most megszavazandó kiadásokkal a netalán mozgósítási költségei önmaguktól csökkenést fognak szenvedni.

Ezután gróf Kálnoky közös külügyminiszter felelt a hozzá intézett kérdésekre. Előadta, hogy a delegáció rendes és mostani ülésszaka közti különbség már abban mutatkozik, hogy akkor egy politikai kérdés képezte csaknem kizárólagos tárgyat a vitának, a bolgár kérdés. Ez a kérdés, fájdalom, ma is fennáll ugyan, de most másodszorba lépett s a fenyegető jellegét, melyet neki akkor tulajdonítottak, ma már elveszté. Nem ez a helyi kérdés, nem is közvetlenül a monarchia politikai helyzete az, mely ma oly általános aggodalmakra ad okot. Inkább az általános európai helyzet

Hirdetések.

Sz. 2876—887.

Másolat.

Árlejtési hirdetés.

Az alábbi utvonalonok f. évre előirányzott anyagszállítás és munkálatok, a f. évi március hó 16-án d. e. 10 órakor, a megye házában tartandó versenytárgyalás után, a legjutányosabb ajánlattevőnek fognak kiadni; u. m.:

I. A b.-hunad-hidalmási utvonalon:

A 0—1 kmtr köz. B.-Hunyadra, a kis-sebesi vagy sebesvári bányából 50 halom tört kavics termelése, megtörése és kiszállítása á 6 frt = **300 frt.**

II. A kolozsvár-zilahai utvonalon:

1) 300 halom kavicsnak termelése és megtörése — a Kertész-féle m.-sárdi kőbányából — á 2 frt 70 kr. = **810 frt.**

2) 300 kmtr burkolatnak való kőtermelése és szállítása a 33—34. kmtr köz. a m.-szt.-páli gr. Teleki-féle bányából, á 4 frt 50 kr. = **1350 frt.**

3) A b.-hunad-hidalmási ut felől már megkezdett alapburkolat folytatására 1000 kméter kőnek termelése a Bota Sándor-féle zutori bányából kiszállítása és az utpádkák feltöltésével és helyreigazításával együtt, az alapburkolat lerakása á 3 frt 20 kr. = **3200 frt.**

4) Ezen burkolat befedésére 250 halom kavics termelése és szállítása, ugyancsak a 3-ik pont alatt megnevezett bányából, á 1 frt 80 kr. = **450 frt.**

III. A kolozsvár-pánczélecehi utvonalon:

1) A 15 km-től folytatódó Diós felé alapburkolatnak szükséges 2000 kméter kőnek termelése és kiszállítása a 16—17. kmtr szakasz mellett levő Bőnye-féle bányából, á 2 ft 40 kr. = **4800 frt.**

2) Ezen 2000 kméter és a készletben levő 1000 kméter, összesen 3000 kméter kőnek alapburkolatul lerakása az utpádkák helyreállításával együtt, á 50 kr. = **1500 frt.**

3) 240 kitermelt kavics-halomnak a solyómkői bányából a 15—17. kméter köz. leendő szállítása, á 4 frt 50 kr. = **1080 frt.**

Vállalkozni szándékozók felhívtnak, hogy a tennit előirányzott árak után számított 5% bánatpénzzel ellátott bélyeges írásbeli ajánlataikat a fennirt határidőig hozzám utvonalonkint elküldítve adják be. Az ugyanazon utvonalon összes munkálataira tett ajánlat előnyben részesítetik.

A részletes feltételek az aljegyzői irodában addig is megtekinthetők.

Kolozsmegye alispánjától.

Kolozsvárt, 1887. február 28-án.

Gyarmathy Miklós s. k.,
alispán.

137. (1—3)

Sz. 216—887.

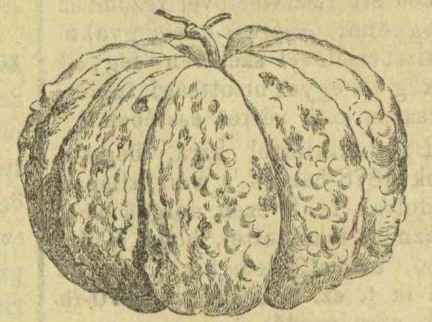
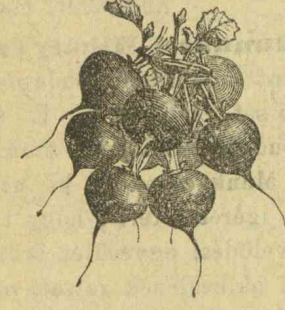
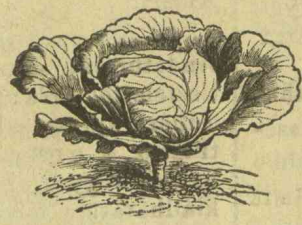
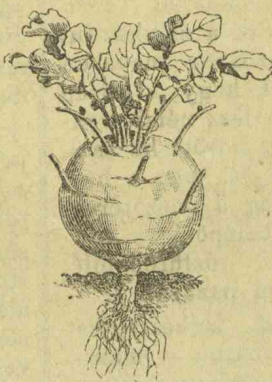
végreh.

Árverezési hirdetmény.

Alólirt kir. bír. végrehajtó ezennel közhírré teszi, miszerint a városi kir. járásbírósnak 1887. évi 1413. számú végrehajtást elrendelő és e kir. járásbírósnak 1886. évi 3947. számú kiküldő végzése folytán az özv. Donogán Gergelyné végrehajtató részére özv. Fibán Károlyné végrehajtást szenvedő elleni 1330 forintos ügyében biztosítás képpen bíróság lefoglalt és 662 frt 80 kr-ra becsült ingóságok elárverezésére hatánapul 1887. évi március hó 11-ik napjának délelőtti 9 órája kitűztetik, a mikor is a bíróság lefoglalt butorok és kávéházi felszerelvények — alperes üzletében (Óvár, szeglet) — a legtöbbet ígérőnek, az idézett t.-cz. 108. §-ában megállított feltételek mellett, készpénzért, szükség esetén a becsáron alól is el fognak adni. Egyszersmind felhívtnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, hogy elsőbbségi igénybejelentéseiket a felhozott t.-cz. 111. és 112. §§-ai értelmében az árverés kezdetéig alólirt kiküldött végrehajtónál vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, különben a későbbben beadott igények a törvényes eljárást akadályozni nem fogják.

Kolozsvárt, 1887. március hó 2-án.

SZABÓ KÁROLY,
k. b. végr.

Legjobb minőségű
vetemény-, virág- és gazdasági magvak
kaphatók

TAUFFER FERENCZ utódánál,

Kolozsvárt, belközép-utca 6-ik szám.

133. (2—60)

A BORSZÉKI

világhírű gyógy- és élvezeti savanyuvíz üzlet
HIRDETÉSE.

Páris-, Trieszt-, Bécs-, és Budapestben arany- és ezüst-érmekkel kitüntetve.

Fürdőidény: Junius 15-től szeptember 15-ig. Gyorskocsi összekötés, Sz.-Régenig posta és távirda állomás helyett.

A borszéki fürdő- és ásványvíz üzlet igazgatósága közhírré teszi, hogy felsőbb hatóságintézkedés folytán a jövő 1887. év január hó 1-étől kezdve az ide vonatkozó miniszteri rendeletnek megfelelő új alaku ásványvízes üvegeket fog forgalomba bocsátani.

A új üvegek 1.4—100 és 0.5 liter ürtartalommal birnak, színök sötét tenger zöld, arányos hengeralakban, közepmagasan kiemelkedő nyakkal, felső részén 4 mm széles gyűrűvel ellátva. Az üveg fenekén „Borszék” lenyomat olvasható, minden üveg az érme lenyomatát, a Főkút fényképét, a vegyelmézést és gyógyhatányt tartalmazó kétszín: fekete és piros nyomású czimkével lesz ellátva, fehér czimkupakkal leszoritva „Borszék savanyuvíz” körirattal és közepén egy fenyőfa alakjával.

A fennebbiek szerint kiállított üvegek ásványvízzel megtöltve és ládákba csomagolva alábbi ár szerint számíttatnak:

1 láda 50-es 1.4 literes helytt a gyárnál	7.— forint	1 láda 50-es 1.0 literes helytt a gyárnál	6.50 forint
1 „ 25-ös „ „ „ „	3.60 „	1 „ 25-ös „ „ „ „	3.30 „
1 „ 28-as „ „ „ „	4.30 „	1 „ 50-es 0.5 „ „ „ „	5.30 „

Nagyobb megrendeléseknél megfelelő % leengedés kedvezménye nyújtatik.

A fürdőintézet és ásványvíz-üzlet körébe tartozó tudakozódások és megrendelések a Borszéken helytt székelő fürdő- és ásványvíz-üzlet igazgatóságához intézendők.

Borszék, 1886. deczember hó.

Fürdő- és ásványvíz-üzlet igazgatóság.

767 [21—*]